

dier“, vil man se, at man i Holland anvender Tilskudssystemet — ikke nøjagtig de Regler, der her foreslaas, men det samme Princip — for at modvirke Arbejdsløsheden. I Ekstrakt-Afskriftens sidste Stykke staar der: „Det skal endnu i denne Sammenhæng bemærkes, at de hollandske Storfabrikanters Sæmmenslutning, „Centraal Industrieel Verbond“, saa sent som i August Maaned d. A. angaaende det omhandlede Systems Virkninger erklærede, at det „faktisk havde gjort overordentlig Nytte, og at det adskillige Gange havde været Aarsag til, at en Ordre, der truede med at gaa til Udlandet, var blevet overdraget til en indenlandsk Fabrikant“.

Man vil ogsaa af Bemærkningerne se, at man naturligvis ikke i det Udvalg, der har gjort Indstilling til Ministeriet om Lovforslaget, har været blind for visse uheldige Sidevirkninger af Foranstaltninger, der træffes i Henhold til en Lov som denne. Derfor maa man naturligvis ogsaa have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Omstændighed, navnlig paa, at Virksomheder, der konkurrerer med hinanden, ikke ved et Tilskudssystem som dette bliver stillet ulige, saaledes at en kriseramt Virksomhed kan faa en særlig Hjælp i Konkurrencen mod en anden mindre uheldigt stillet Virksomhed indenfor samme Branche, og i dette Forhold mener jeg, det bliver nødvendigt at paakalde de paagældende Organisationers Bistand til at faa Sagen belyst i dens Enkeltheder og eventuelt gøre Opfyldelsen af et Krav om Hjælp fra en Virksomhed, om hvilken en anden Virksomhed kan sige, at den er en konkurrerende Virksomhed, afhængig af, at den paagældende Organisation med Tryghed kan anbefale, at Hjælpen ydes.

Lovforslaget giver sig paa ingen Maade ud for at være noget Universalmiddel til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, det maa betragtes som et Led i de Foranstaltninger af forskellig Art, der nødvendigvis maa træffes, hvis man vil imødegaa Arbejdsløsheden. Jeg er overbevist om, at det neppe vil være muligt ad den her foreslaaede Vej at hjælpe alle Arter af Virksomheder, men det er lige saa fuldt min Overbevisning, at en Række Virksomheder vil kunne hjælpes i overordentlig høj Grad ved Tilskud, der kan ydes i Henhold til Loven. Ud fra disse Betragtninger fremsættes Lovforslaget, og det fremsættes efter en enstemmig Indstilling af det Kriseværnsudvalg, der har behandlet det i Udkast, et Udvalg, der er sammensat af Repræsen-

tanter for baade Arbejdere og Arbejdsgivere, Repræsentanter for Industrien og Repræsentanter for Industriens Arbejdere. Jeg tror, man maa stille sig klart, at ingen enkelt Foranstaltning vil kunne hjælpe alle Virksomheder. Man maa ikke tro, at der overhovedet gives noget Universalmiddel til Afhjælpning af den Krise, vi i Øjeblikket staar i, dertil er Krisen baade for omfattende og for kompliceret. Men vi kan mildne Krisen og begrænse den ved Foranstaltninger, og det er vor Pligt at gøre det i det Omfang, vi evner. Vi er forpligtede til det af Hensyn til vor fremtidige Stilling i Konkurrencen med Udlandet paa det industrielle Omraade, og vi er forpligtede til det af Hensyn til Arbejderne. I et sundt Samfund maa der for Arbejderne være Mulighed for at kunne opretholde deres Hjem ved Arbejde, ligesom der for det enkelte Individ maa være Mulighed for ved eget Arbejde at kunne bjerge det nødtørftige til Livets Ophold, og da Arbejdsløsheden nu har antaget et saadan Omfang, som Tilfældet er, og det utvivlsomt er bedre at tilvejebringe Mulighed for Arbejde end fortsat at yde Understøttelse, anbefaler jeg trygt dette Forslag til det høje Tings Vedtagelse og beder om, at det maa blive hurtigt behandlet.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Forslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

Valgt blev: *Olufson, Hækkerup, Jensen (Lillering), A. C. Mortensen, Valdemar Olsen, Weygaard, Pinstrup, Nørskov, Hedegaard, Hans Clausager, Jensen (Broby), A. C. D. Petersen, Ulrich, Kr. Pedersen og Holdgaard.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 254; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.